

det „indelukkede“ til „affpærrede“. Da det sidstnævnte Udtryk er brugt paa de andre Steder i Paragrafen, har Udvalget anset det for rigtig, at det samme Udtryk ogsaa blev anvendt paa de i Vædringsforslaget nævnte Steder. Forøvrigt er denne Vædring noget mere end en blot Redaktionsændring, idet Udtrykket „affpærrede“ giver en noget større Betydning end Udtrykket „indelukkede“, som kan forudsætte Muligheden for, at Hundene er sammen med et andet Dyr; altsaa ogsaa af den Grund har Udvalget anset det for rigtig, at Udtrykket „affpærrede“ blev brugt i den øvrige Del af Paragrafen. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, da er det i det Væsentlige det samme, som var opstillet til 2den Behandling, men som da blev taget tilbage af Udvalget, idet man ønskede at give Vædringen en forandret Redaktion. Vædringsforslaget gaar ud paa at ændre Erstatningsbestemmelsen i § 11 saaledes, at Erstatning af Statskassen for det derved forarsagede direkte Tab for Private ydes kun til 1ste Januar 1889 osv. — Som allerede udtalt ved 2den Behandling var der i Udvalget mest Stemmning for at den Bemyndigelse, der i § 11 er givet Indenrigsministeren til under visse Omstændigheder at tilstæde Spinehold paa Vokselplasser skulde bortfalde; men i Erkjendelsen af, at i enkelte Tilfælde et saadant absolut Forbud vilde kunne medføre Ubillighed og ligeledes af Betænkkeligheden lige overfor Landets største Kommune, troede Udvalget ikke at burde gaa saa vidt; derimod fandt man ikke, at der var nogen Anledning til, at Vedkommende, naar han ikke kunde eller vilde indrette sit Spinehold paa disse Steder anderledes, end at det kom i Strid med de sanitære Hensyn, saa at Indenrigsministeren af den Grund maatte forbyde Spinehold paa disse Steder, da skulde kunne gjøre Fordring paa Erstatning for det Tab, han vilde lide ved Standsning af sin Bedrift. I alt Fald formentede Udvalget, at der dog ikke var nogen Grund til udtryffeligt i Loven at udtale, at Erstatning skal gives. Man kunde lade det bero paa Omstændighederne i det enkelte Tilfælde, hvad der i saa Henseende maatte anses for det Rette. Af den Grund foreslog Udvalget at udelade disse Ord i Paragrafen om, at Erstatning skal gives. Jeg har hermed omtalt de af Udvalget stillede Vædringsforslag til §§ 8, 9 og 11. Hvad angaar de Vædringsforslag, som ere stillede af den ærede Indenrigsminister, og af det ærede Medlem for 8de Kredts (Breinholt) til §§ 6, 8 og 11, skal jeg forbeholde mig at udtale mig derom, naar de ærede Forslagsstillere først have haft Ordet.

Breinholt: Jeg har tilladt mig at stille nogle Vædringsforslag. Anledningen dertil maa nærmest søges deri, at jeg kun flygtig og kort kunde deltage i de Overveielser, som den ærede Ordfører lovede, at Udvalget vilde anstille mellem 2den og 3die Behandling, idet jeg maatte møde i et andet Udvalg, der samtidig holdt Møde. Jeg har derfor nu stillet de Vædringsforslag, som jeg hverken fandt stillede af Udvalget eller af Ministeren. Hvad det sidste Tilfælde angaar, er der allerede stæet Forandring, idet Indenrigsministeren senere har stillet nye Vædringsforslag, hvor der tilbørlig findes Vædringer angaaende samme Forhold, som jeg har tilladt mig at foreslaa forandrede. Det første af mig stillede Vædringsforslag er foranlediget ved Udtalelser af den ærede Minister her ved 2den Behandling, idet han den Gang udtalte, at, hvis en Tilladelse til at bryde den i § 6 omtalte Affpærring skulde gives, maatte man nødvendigvis ogsaa sige, hvem, der skulde give saadan Tilladelse. Jeg har i saa Henseende tilladt mig at stille en Vædring; men, da den ærede Minister har stillet et Vædringsforslag i lignende Retning, der ganske vist gaar ud paa, at Tilladelsen skal gives af vedkommende Politimester, hvorimod det af mig stillede Vædringsforslag gaar ud paa, at Kontrollen skal give den, saa vil jeg dog foreløbig oppebie den ærede Ministers Udtalelse i saa Henseende. Jeg skal kun bemærke, at da den Tilladelse, der skal gives til at bryde den her omhandlede Affpærring, kun skal ske i særdeles paatvængende Tilfælde — Udvalget har nærmest tænkt sig saadanne som, at der skal hentes Jordemoder til en Kvinde i Barnsnød eller Læge til en Dødsfald — saa er det temmelig givet, at i praktisk Henseende er det ofte ugjortligt i saadanne Tilfælde at indhente Tilladelse hos en maaffetjerntboende Politimester. At Tilladelsen derimod kan gives af den paa Affpærringsstedet værende Kontrolmyndighed, vil vistnok være det eneste Udførlige og Naturlige. Jeg skal dog i den Henseende ganske afvente den ærede Ministers Udtalelse og blot henstille det til hans Overveielse. Det næste Vædringsforslag har noget større Betydning; men jeg skal ikke opholde mig derved, idet jeg strax skal erklære, at jeg, forsaavidt den ærede Indenrigsminister lader sit principale Vædringsforslag til samme Paragraf falde, tager mit tilbage til Gunst for hans subsidære Vædringsforslag. Derimod har jeg stillet et Vædringsforslag til § 11, som har en langt større Betydning, og som jeg ikke kan undgaa at dvæle en